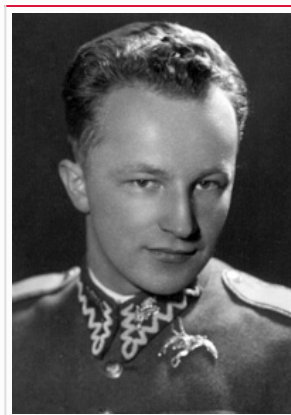

Władysław Ryżko

Rank	ppor.pil./16 EB/
Date of birth	1907-11-01
Date of death	1959-01-29
Cemetery	Warszawa, Na Krańcu 1 - Cmentarz Parafialny św. Teresy Wsp. 52.196862, 20.917922
Grave	Sektor: B2 Rząd: 5 Numer: 19
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Brygada bojowa-kurs bojowy" J. Pawlak W. Nowakowski

"Ku czci..." Zbiorowa

Informacja:www.mysliwcy.pl/promocja.php?promocja=XII

www.polishairforce.pl/_promocjaxii.html

www.stankiewicz.com/vm/vm_r.htm

pl.wikipedia.org/wiki/216_Eskadra_Bombowa

www.odkrywca-online.com/pokaz_watek.php?id=403809

www.dws.org.pl/

Zdj. portret. i grobu: Pani Olga Ryżko-Łoniewska via W. Grudniak

Ryżko Władysław urodził się w m. Biała (Podlaska) dnia 1.11.1907 r. w rodzinie Stefana i Antoniny (z d. Hordejuk) Ryżków (W. Grudniak).

Władysław Ryżko przyszedł na świat 1 listopada 1907 r. w Białej Podlaskiej. Osierocony przez rodziców był wychowywany przez opiekunów. Razem z nimi gdy miał siedem lat znalazł się w Rosji. Po 11 listopada 1918 r. znalazł się w niepodległej Polsce. Uczył się między innymi w Terespolu i w Brześciu. Pracował zawodowo. W wieku 21 lat ukończył kurs pilotażu. W 1930 roku został powołany do służby wojskowej. Tego samego roku został skierowany do 2. Pułku Lotniczego. Rok później ukończył podstawowy kurs pilotażu w Centrum Wyszkożenia Podoficerów Lotnictwa w Bydgoszczy i wyższy kurs pilotażu w Lotniczej Szkole Strzelania i Bombardowania w Grudziądzu. Mając tak zdobytą wiedzę wrócił pod Wawel do swojego Pułku. 13 października 1933 r. został ranny w wypadku lotniczym. Odniósł w nim na tyle poważne rany że leczył się, leczenie trwało do czerwca 1934. Po powrocie do zdrowia wrócił do latania. Od września 1936 r. uczył się w Szkole Podchorążych dla Podoficerów w Bydgoszczy. W połowie czerwca 1939 r. trafił na praktykę do Warszawy do 1. Pułku Lotniczego. Po przeszkoleniu w Małaszewiczach rozpoczął loty w załodze polskiego bombowca Łoś. Razem z nią jako pilot został przydzielony do jednej z eskadr bombowych Brygady Bombowej. Razem z nią wyruszył na wojnę. Pierwszy lot bojowy odbył 4 września 1939 r. 7 września został zestrzelony przez Luftwaffe w okolicach Radzymina. Ratował się skokiem na spadochronie. Razem z nim skakał drugi członek załogi (Ludwik Maślanka). Pozostałym to się nie udało. Władysław uratował życie ale nie uniknął poparzeń. Te wymagały leczenia. Leczył je w szpitalu w Warszawie. W pamiętnym wrześniu został promowany na stopień podporucznika (starszeństwo z dniem 1 sierpnia 1939 r.). W obawie przed aresztowaniem w lutym 1940 r. uciekł ze szpitala. Ukrywał się. W nowej Polsce już w lutym 1945 r. zgłosił się do lotnictwa. Po odbyciu niezbędnego szkolenia został przydzielony do samodzielnego pułku rozpoznania i korygowania ognia artylerii a następnie do pułku lotnictwa myśliwskiego. 12 kwietnia 1946 r. został zdemobilizowany. Po odejściu z wojska pracował jako instruktor pilotażu. Od połowy czerwca 1946 r. pracował w PLL Lot. i w Aeroklubie Warszawskim. Będąc pracownikiem naszego narodowego powietrznego przewoźnika latał jako drugi pilot DC-47. Natomiast na Gocławiu był szefem pilotażu. W 1950 r. został zwolniony z lotnictwa. Był to efekt polityki prowadzonej przez rządzących wobec wszystkich nielojalnych wobec nowej władzy przedwojennych oficerów wszystkich rodzajów broni. Znalazł zatrudnienie poza lotnictwem. Wrócił do niego po sześciu latach. Został pilotem lotnictwa sanitarnego. Latał nie tylko za sterami samolotów. Przeszedł przeszkolenie w pilotowaniu śmigłowców. Zginął śmiercią lotnika w czasie lotu ratunkowego 29 stycznia 1959 r.

